

Daniela Brodská

Daniela Dorkas Brodská se narodila 29. srpna 1944 v Růžďce u Vsetína do rodiny evangelického faráře a učitelky; o čtyři roky později se pak narodil její jediný sourozenec, mladší bratr.

Život paní Brodské je spjat především s dvěma životními směry. Za prvé je to její evangelická víra, kterou byla protkána celá její rodina a v jejímž jmeně se následně v dospělosti stala i farářkou a dále boj proti komunistickému režimu, ve kterém musela žít po většinu svého života.

Původ jejího odporu ke komunistickému režimu pochází již z jejího brzkého mládí, kdy se její otec dostal na černou listinu komunistických pohlavárů kvůli jeho víře a povolání, což celé jejich rodině ztěžovalo život. Dokonce i taková z dnešního pohledu malichernost, jako je nástup na střední školu, byl pro paní Brodskou velmi komplikovaný a na školu se nakonec dostala jen díky rodinným známostem. Díky tomu se jí nakonec podařilo dostat se na strojní školu v Břeclavi.

Po dostudování střední školy pracovala chvíli jako konstruktérka, ale poté se rozhodla věnovat své víře a podařilo se jí dostat na Komenského evangelickou bohosloveckou fakultu v Praze, kterou v roce 1968 úspěšně dostudovala.

Následně pracovala jako farářka Českobratrské církve evangelické v Brně a ve Hvozdnici. V roce 1973 ale její život postihla další rána z rukou komunistického režimu, kdy jí **byl** odebrán státní souhlas k výkonu duchovenské služby. V té době se jí a jejímu manželovi Petrovi narodil syn Štěpán, takže ačkoliv by se paní Brodská dále ráda věnovala teologickému studiu a práci, což jí bylo nyní znemožněno, akceptovala situaci jako takovou a věnovala svůj čas novorozenému Štěpánovi – a zároveň při tom pomáhala svému manželovi s katechetickou prací.

Její nesouhlas s komunistickým režimem vyvrcholil v roce 1977, kdy společně se svým manželem – a to i přesto, že v té době již měli dvě malé děti – podepsali Chartu 77. To se nakonec pro komunistický režim stalo důvodem k tomu, aby i manželovi paní Brodské odebrali souhlas k výkonu duchovenské služby. Oba dva tím tedy přišli o možnost pokračovat v práci pro církev a také přišli o bydlení, protože byli nuceni se vystěhovat z fary. Bez toho by nebylo možné, aby církev přijala na místní faru nového faráře. V tu chvíli jim pomohl bratr kurátor, který jim k bydlení nabídl výmínek, který si sám pro sebe připravil pro stáří. To ovšem nebylo dlouhodobé řešení a nakonec rodina Brodských se štěstím koupila byt v Jihlavě – a to paradoxně od komunistického úředníka, který ovšem nevěděl, že po rodině jde StB. Paní Brodská si poté našla práci v místním zámečnictví; pro jejího manžela bylo sehnání zaměstnání komplikovanější, několikrát ho bez udání důvodu vyhodili. Nakonec se mu ale podařilo zaměstnání sehnat na poště.

Po roce 1989 rodina Brodských spolupracovala s Občanským Fórem a rok nato byla paní Brodská dokonce zvolena starostkou Jihlavy.

V roce 1992, tedy již po pádu komunistického režimu, se konečně mohla vrátit ke své životní cestě – k duchovní službě. Působila jako farářka na farátech v Kostelci nad Labem (v letech 1992 až 1998), v Kladně (v letech 1998 až 2014) a poté ve Vrchlabí a nakonec ve Dvoře Králové nad Labem. Během této doby se zasloužila o opravu kostela a fary, zavedla sborové neděle s hostem se společným obědem a obnovila vyučování o náboženství a adventní koncerty.

Daniela Brodská žije nyní ve Dvoře Králové nad Labem, v místě jejího posledního působení jako farářky. Má dvě děti, Štěpána, který se také stal farářem a dceru Alenu, která se stala lékařkou – nicméně zůstala věrná své víře a její manžel je také farářem.